

EDUSKUNNAN VASTAUS 239/2006 vp

Hallituksen esitys laeiksi työttömyysturvalain, aikuiskoulutustuesta annetun lain ja vuorotteluvapaalain muuttamisesta

Asia

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksensä laeiksi työttömyysturvalain, aikuiskoulutustuesta annetun lain ja vuorotteluvapaalain muuttamisesta (HE 195/2006 vp).

Valiokuntakäsittely

Sosiaali- ja terveystoimi on antanut asiasta mietinnön (StVM 51/2006 vp).

Päätös

Eduskunta on hyväksynyt seuraavat lait:

Laki

työttömyysturvalain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 2002 annetun työttömyysturvalain (1290/2002) 5 luvun 4 §:n 3 momentti, 6 luvun 3 a §:n 1 momentin 1 kohta, 9 §:n 2 momentin 2 kohta ja 11 § sekä 10 luvun 3 §, sellaisina kuin niistä ovat 6 luvun 3 a §:n 1 momentin 1 kohta laissa 459/2005 ja 6 luvun 11 § osaksi viimeksi mainitussa laissa sekä 10 luvun 3 § osaksi laeissa 1330/2004, 1364/2003 ja 1180/2005, sekä

lisätään 14 lukuun uusi 1 a § seuraavasti:

5 luku

Työttömyyspäivärahan saamisen edellytykset

4 §

Palkansaajan työssäoloaikaan luettava työ

— — — — —
Palkkaa koskevat edellytykset täyttyvät, kun palkka on työehtosopimuksen mukainen. Jos alalla ei ole työehtosopimusta, kokoaikatyön palkan on oltava vähintään 940 euroa kuukaudessa.
— — — — —

6 luku

Työttömyyspäivärahan määrä ja kesto

3 a §

Työllistymisohjelmallisän edellytykset

Ansiopäivärahan 2 §:n 3 momentin mukaista työllistymisohjelmallisää maksetaan työnhakijalle, jolle on laadittu työllistymisohjelma ja joka:

1) on menettänyt työnsä työsopimuslain 7 luvun 3, 4, 7 tai 8 §:ssä tarkoitetuista taloudellisista tai tuotannollisista syistä, vastaavista syistä merimieslain mukaan tai julkisen yhteisön toiminnasta johtuvista syistä ja joka on en-

nen irtisanomisajan päättymistä ollut työssä yhteensä vähintään kolme vuotta yhden tai useamman työnantajan palveluksessa; tai

9 §

Lisäpäiväoikeus

Vuonna 1950 tai sen jälkeen syntyneelle työnhakijalle voidaan 7 §:ssä säädetyn enimmäisajan estämättä maksaa palkansaajan peruspäivärahaa ja ansiopäivärahaa sen kalenterikuukauden loppuun saakka, jona työnhakija täyttää 65 vuotta, jos hän:

2) on enimmäisajan täyttyessä hankkinut 11 §:ssä tarkoitettua työssäoloaikaa vähintään 5 vuotta viimeisen 20 vuoden aikana.

11 §

Työssäoloajan laskeminen

Edellä 3, 9 ja 10 §:ssä tarkoitettu työssäoloaika lasketaan työntekijän eläkelain (395/2006) 3 §:ssä tarkoitettujen työeläkelakien alaisten ansioiden perusteella.

Työssäolokuukausien lukumäärä saadaan jakamalla kunkin kalenterivuoden ansiot luvulla 423. Kalenterivuosi kohtainen osamäärä pyöristetään alaspäin lähimpään kokonaislukuun, joka voi olla enintään 12. Eri vuosien osamäärät lasketaan yhteen.

Edellä 3 ja 10 §:ssä tarkoitettua työssäoloaikaa laskettaessa työhön rinnastettavana aikana otetaan lisäksi huomioon sellainen täysi kalenterikuukausi:

1) jolta henkilölle on maksettu sairausvakuutuslain mukaista äitiys-, erityisäitiys-, isyys- tai vanhempainrahaa taikka erityishoitorahaa;

2) jonka henkilö on ollut lakiin tai työ- tai virkaehtosopimukseen perustuvalla hoitovapaalla taikka suorittanut varusmies- tai siviilipalvelusta; ja

3) jona henkilö on ollut työkyvytön saaden työntekijän eläkelain 3 §:ssä mainittujen lakien

perusteella eläkettä, kuntoutustukea tai tapaturmavakuutuslain mukaista tapaturmaeläkettä.

Työssäoloajasta enintään neljännes voi olla 3 momentissa tarkoitettua työhön rinnastettavaa aikaa.

10 luku

Koulutuspäivärahaa koskevat säännökset

3 §

Koulutuspäivärahan saamisen erityisedellytykset

Koulutuspäivärahaan on oikeus sillä, joka aloittaa päätoimisen ammatillisia valmiuksiaan edistävän koulutuksen. Koulutuspäivärahaan on oikeus myös sillä, joka ryhtyy päätoimisesti jatkamaan ennen työttömyyttään keskeytyneitä, ammatillisia valmiuksia edistäviä opintoja.

Koulutuspäivärahan saamisen edellytyksenä on, että hakija on koulutuksen aloittaessaan:

1) saanut välittömästi edeltäneen 12 kuukauden aikana työttömyyspäivärahaa tai työmarkkinatukea vähintään 65 työttömyyspäivältä; sekä

2) hankkinut 6 luvun 11 §:ssä tarkoitettua työssäoloaikaa vähintään 10 vuotta.

Jos hakijan 1 momentin mukainen koulutus tai opinnot sisältyvät työllistymisohjelmaan, koulutuspäivärahan saaminen ei edellytä 2 momentin 1 kohdassa säädetyn edellytyksen täyttymistä.

Jos hakija on saanut koulutuspäivärahaa tai pitkäaikaistyöttömien omaehtoisen opiskelun tukemisesta annetussa laissa (709/1997) tarkoitettua tukea, työssäoloaikaan luetaan vain koulutuspäivärahan tai tuen saamisen jälkeinen aika.

Koulutuspäivärahaan ei ole oikeutta henkilölle, joka työllistyy kokoaikatyössä yli kahden viikon ajan. Koulutuspäivärahaan ei ole myöskään oikeutta, jos opiskelija saa opintotukilain (65/1994) mukaista opintotukea koulutuspäivärahan perusteena olevien opintojen taikka muiden päätoimisten opintojen suorittamiseen.

14 luku

Erinäisiä säännöksiä

1 a §

Palkan vähimmäismäärän ja työssäolokuukausien laskennassa käytettävän määrän korotus

Edellä 5 luvun 4 §:n 3 momentissa ja 6 luvun 11 §:n 2 momentissa mainittuja määriä tarkistetaan vuosittain tammikuun alusta lukien työntekijän eläkelain 96 §:n 1 momentissa tarkoitetulla palkkakertoimella.

Edellä 1 momentissa tarkoitetut määrät ovat vuoden 2007 tasossa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2007.

Laskettaessa työssäoloaikaa ennen tämän lain voimaantuloa olevalta ajalta sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Laki

aikuiskoulutustuesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan aikuiskoulutustuesta 28 päivänä joulukuuta 2000 annetun lain (1276/2000) 7 §, sellaisena kuin se on osaksi laissa 1333/2004, sekä
lisätään lakiin uusi 31 a §, seuraavasti:

7 §

Aikuiskoulutustuen ansainta-aika

Aikuiskoulutustuen saamisen edellytyksenä on, että henkilö on hankkinut työssäoloaikaa tukikauden alkamiseen mennessä vähintään viisi vuotta. Työssäoloaika lasketaan työntekijän eläkelain (395/2006) 3 §:ssä tarkoitettujen työeläkeläisten alaisten ansioiden perusteella.

Työssäolokuukausien lukumäärä saadaan jakamalla kunkin kalenterivuoden ansiot luvulla 940. Kalenterivuosisikohtainen osamäärä pyöristetään alaspäin lähimpään kokonaislukuun, joka voi olla enintään 12. Eri vuosien osamäärät lasketaan yhteen.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua työssäoloaikaa laskettaessa työhön rinnastettavana aikana

otetaan lisäksi huomioon sellainen täysi kalenterikuukausi:

1) jolta henkilölle on maksettu sairausvakuutuslain (1224/2004) mukaista äitiys-, erityisäitiys-, isyys- tai vanhempainrahaa taikka erityishoitorahaa;

2) jonka henkilö on ollut lakiin tai työ- tai virkaehtosopimukseen perustuvalla hoitovapaalla taikka suorittanut varusmies- tai siviilipalvelusta; ja

3) jona henkilö on ollut työkyvytön saaden työntekijän eläkelain 3 §:ssä mainittujen lakien perusteella eläkettä, kuntoutustukea tai tapaturmavakuutuslain (608/1948) mukaista tapaturmaeläkettä.

Työssäoloajasta enintään neljännes voi olla 3 momentissa tarkoitettua työhön rinnastettavaa aikaa.

31 a §

*Työssäoloajan laskennassa käytettävän määrän
korotus*

Edellä 7 §:n 2 momentissa mainittua lukua tarkistetaan vuosittain tammikuun alusta lukien työntekijän eläkelain 96 §:n 1 momentissa tarkoitetulla palkkakertoimella.

Edellä 7 §:n 2 momentissa mainittu luku on vuoden 2007 tasossa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007.

Laskettaessa työssäoloaikaa ennen tämän lain voimaantuloa olevalta ajalta sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Laki

vuorotteluvapaalain 4 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 2002 annetun vuorotteluvapaalain (1305/2002) 4 §, sellaisena kuin se on osaksi laissa 1244/2004, seuraavasti:

4 §

Vuorotteluvapaan työhistoriaedellytys

Vuorotteluvapaan edellytyksenä on, että henkilö on hankkinut työssäoloaikaa ennen vuorotteluvapaan alkamista vähintään 10 vuotta. Jos henkilö on aiemmin saanut vuorottelukorvausta, työssäoloaikaa on oltava vähintään viisi vuotta edellisen vuorotteluvapaan päättymisestä. Työssäoloaika lasketaan työntekijän eläkelain (395/2006) 3 §:ssä tarkoitettujen työeläkelakien alaisten ansioiden perusteella.

Työssäolokuukausien lukumäärä lasketaan siten kuin työttömyysturvalain 6 luvun 11 §:n 2 momentissa säädetään.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua työssäoloaikaa laskettaessa työhön rinnastettavana aikana

otetaan lisäksi huomioon sellainen täysi kalenterikuukausi:

1) jolta henkilölle on maksettu sairausvakuutuslain (1224/2004) mukaista äitiys-, erityisäitiys-, isyys- tai vanhempainrahaa taikka erityishoitorahaa; ja

2) jonka henkilö on ollut lakiin tai työ- tai virkaehtosopimukseen perustuvalla hoitovapaalla tai suorittanut varusmies- taikka siviilipalvelusta.

Työssäoloajasta enintään neljännes voi olla 3 momentissa tarkoitettua työhön rinnastettavaa aikaa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007.

Laskettaessa työssäoloaikaa ennen tämän lain voimaantuloa olevalta ajalta sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain
täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 2006
